

COLUMN

Wendy Wagenmakers

De laatste tijd wil ik mijn dode vader bellen

Hij was mijn eerste vriendje in Zeeland, misschien wel de eerste die ik liefhad, écht liefhad, in mijn hele leven: Daan. Uitgekozen nog voor mijn verhuisdozen goed en wel waren uitgepakt, dikke liefde aan de Langeleenweg: die rooie, die mooie rooie, angstig weggedoken in de hoek van zijn kooitje, die moest ik hebben. Ik zou hem een fijn leven geven.

Daan was meer dan zacht spinnend gezelschap. Daan was vrijheid, weg van die verstikkende omgeving, weg van de moeder die haar enige kind al 21 jaar krampachtig tegen zich aan drukte. Daan was het bewijs dat de strijd was verloren. Ze haatte katten.

Alleen mijn vader snapte het. En hij vond hem leuk, die rooie pluizenbol. Nadat Daan pasgeleden op bijna 19-jarige leeftijd werd doodgereden in de natte, koude duisternis op twee kilometer van ons huis, en het die-renasiel 's anderendaags iets te veel details deelde over de staat waarin hij verkeerde, en ik heel even de kluts kwijt was, wilde ik mijn vader bellen.

Dezelfde grappen, dezelfde passies, hetzelfde tijgerbrood

Gebeurt de laatste tijd vaker. Dat ik 'm wil bellen. Om te vragen wanneer ik onze sering moet snoeien, hoe het spul ook alweer heette waarmee hij krasjes uit zijn motorkap poetste. Zie ik 'm ineens hoofdschuddend voor me als ik de plinten schilder zonder de vloer af te dekken. Hij zou weinig begrijpen van de wereld waarin we leven, hoe alles is veranderd in zo'n korte tijd. Hadden zij daár nou zo voor geknukt?

De eerste jaren na zijn dood kon ik geen Led Zeppelin horen. De foto waarop hij met zijn lange haren tegen zijn rode Datsun leunt, ligt nog steeds ingelijst in een la. Zelfs het koffertje met zijn spulletjes - de markeerstift voor de Varagids, het eeuwige doosje Potters en die belachelijke bril - raak ik niet aan. Maar ik denk aan hem, ik moet wel, want mijn zoon, de kleinzoon die hij vier keer mocht vasthouden, dat manneke lijkt op hem. Dezelfde grappen, dezelfde passies, hetzelfde witte tijgerbrood met le- verpastei.

Mijn vader wordt door weinig mensen gemist, zijn naam valt nog maar zelden. Dus toen we vorige week een nieuw katje haalden, even lief en even rood als Daan, was de keuze snel gemaakt. Het beestje heet Louis, Lowieke voor intimi. Net als mijn vader.



Zo gezegd in deze krant

PLASTIC WORDT GELD WAARD

„We leggen de rode loper uit.”

– Albert Meiresonne, Invest in Zeeland

ZEELAND 1



JEUGDZONDE, BOEK VAN WIM HENDRIKSE

„Aan sensatie geen gebrek in dit boek.”

– Mario Molegraaf

ZEELAND 8

28
DEC
2021

Velen bieden een vierkante meter grond aan

Tinkebell heeft het voor het uitkiezen

Al flink wat Zeeuwen hebben er op gereageerd. Op? Nou, op haar opmerkelijke oproep begin deze maand: 'ik zoek in Zeeland een vierkante meter grond. Om te kopen'.

Jeffrey Kutterink

Goes

Al hoopt Katinka Simonse vurig op nog meer reacties. Onder meer uit Goes, waar ze vandaan komt. Ze woont nu in Amsterdam en is beter bekend als Tinkebell. En nee, de oproep is geen grap. Ze wil grondbezitter worden in de provincie waar ze vandaan komt. Maar wie wil haar nu een stukje grond verkopen van één bij één meter?

„Tot nu toe hebben vijftien mensen me een vierkante meter grond aangeboden”, vertelt Katinka. Het gaat om Zeeuwen uit alle windstreken van de provincie. „Echt heel divers. Zo heb ik een aanbod gekregen om een stukje in een voedselbos te kopen. Maar er is ook een imker die grond aanbiedt. Er zitten boeren tussen, en mensen die me een stukje van hun eigen tuin willen verkopen.”

Wat moet je ermee?

Prachtig, maar waarom? Wat moet je nou met een vierkante meter, ook al ligt dat misschien op een prachtige plek. Katinka vraagt zich af van wie Zeeland nou eigenlijk is. Helemaal niet zo gek. Want nu is Zeeland nog van veel mensen. Maar die groep wordt kleiner, denkt Katinka. „Omdat grond steeds duurder wordt.” Een kleinere groep, krijgt het dus steeds meer voor het zeggen. En wat heb je als eigenaar van die vierkante meter nog voor invloed op wat om je heen gebeurt?

Uitzicht

Om daar achter te komen moet ze dus een stukje land kopen. „Ik vraag de mensen die hebben gereageerd om vier foto's te maken. Ze moeten in hun vierkante meter gaan staan, om zich heendraaien en



▲ Tinkebell wil grondbezitter worden in de provincie waar ze vandaan komt. FOTO ROBIN HILBERINK

van elke zijde een foto van het uitzicht maken. Natuurlijk wil ik ook weten wat de grondprijs is. En ik wil de precieze coördinaten, zodat ik kan checken hoe het zit met de (toekomstige) waterstand.”

Want ze denkt dat het een project wordt van lange adem en dus moet het stukje grond bestand zijn tegen de eerste gevolgen van klimaatverandering. Lang niet iedereen snapt het project helemaal, grinnikt Tinkebell. „Ik kreeg een mailtje van iemand die me twee vragen stelde: of ik er alleen een bordje ging neerzetten en of het tijdelijk is. Diegene heeft duidelijk niet begrepen wat het woord 'eigendom' betekent.”

Covid

Eigenlijk hoopte ze nog deze maand een rondje te maken langs de meest veelbelovende perceeltjes. „Maar ik vind het onverantwoord om mensen te gaan bezoeken vanwege Covid. Dus vandaar dat ik uitstel tot eind januari. Dan ga ik overal even kijken. Samen met mijn zus.”

Of ze verrast is van het aantal aanbiedingen? „Nou ik dacht dat er

nog wel meer zouden reageren. Het leek me leuk om een stukje grond in Goes te kopen, maar daar heb ik nog geen aanbiedingen gehad. Het zou natuurlijk leuk zijn als de gemeente Goes zegt: weet je, we verkopen een stukje Grote Markt aan Tink. Dat zou ik interessant vinden. Maar dat heeft ze nog niet aangedurfd, helaas.” Wellicht dat de burgemeester nog belt? Lachend: „Nou, dat zou ik wel waarderen.”

Colombia

Voor ze haar rondje maakt en een stukje Zeeland koopt, reist ze eerst nog naar Colombia. „Tussen kerst en oud- en nieuw vertrek ik. En dan ben ik in de tweede helft van januari weer terug. Ik hoop dat het allemaal doorgaat. Ik ga Tanja Nijmeijer (ooit boegbeeld van de Colombiaanse rebellen groep FARC, red.) bezoeken. Over iemand gesproken die iets weet van grondbezit. Sinds haar dagboek is gevonden ben ik gepassioneerd door haar en heb ik met haar contact. Als ik terug ben, kom ik naar Zeeland om mijn stukje grond uit te zoeken.”

Toos & Henk

Paul Kusters

DE TOP 2000



▲ Internet: toosenhenk.nl

YERSEKE

Man belandt met scootmobiel in sloot

Een 48-jarige man is gistermiddag met zijn scootmobiel in een sloot beland aan de Zanddijk tussen Kruiningen en Yerseke.

De scootmobielier belandde rond het middaguur door onbekende oorzaak in de sloot. Burgerhulpverleners werden opgeroepen voor een reanimatie. Samen met omstanders hebben zij de man uit het water gehaald. Er landde ook een traumahelikopter. De arts die daarin mee vloog is met de man meegereden naar het ziekenhuis. Het is onbekend hoe het met het slachtoffer gaat.